

HALÁSZ CSENGE

Cégnévvel kapcsolatos jogkérdések széles látószögben

Legal Issues Related to Company Names from a Broad Perspective

Abstract: The study examines company names from the perspective of civil law, company law, competition law, and trademark law. The paper analyses the principles of name authenticity, name exclusivity, and name accuracy, and it discusses relevant case law on the use of family names in company names, confusingly similar company names, and the market function of domain names.

Keywords: company name, trade name, trademark, name authenticity, name exclusivity, name availability

Összefoglaló: A tanulmány a cégnév jogi megítélését vizsgálja polgári jogi, cégjogi, versenyjogi és védjegyjogi összefüggésben. Az elemzés a névvalódiság, a névkizárólagosság és a névszabatosság követelménye mellett a családnév cégnévben való használatával, az összetéveszthető cégnevekkel és a domainnevek piaci szerepével kapcsolatos joggyakorlatot is bemutatja.

Kulcsszavak: cégnév, kereskedelmi név, vezérszó, névvalódiság, névkizárólagosság, névszabatosság

1. Történeti és elméleti alapvetések

A különböző gazdasági tevékenységet végző jogalanyok megnevezése kiemelt jelentőséggel bír, tekintettel arra, hogy a név a gazdasági forgalomban a piaci jelenlét egyik elsődleges azonosító eleme.¹ Ez az identifikáció a gyakorlatban többféle formában is megvalósulhat, tekintettel arra, hogy a köznyelvi szóhasználatban a gazdasági társaságokra gyakran nem a teljes cégnévvel², hanem annak rövidített alakjával vagy ismert vezérszavával utalnak. Csupán néhány példával élve, mozaikszóként jelenik

1 Lásd hozzá: Dül, Lehoczki, Papp és Veress, 2019, 15.

2 Megjegyzést érdemel, hogy a tanulmány a cégek és a gazdasági társaságok elnevezésére vonatkozó kérdéseket egymással összefüggésben vizsgálja. Noha a „cég” és a „gazdasági társaság” fogalma dogmatikailag nem azonos, a névviselés és a forgalomban való azonosíthatóság szempontjából a két kategória összekapcsolódik, ezért a tanulmány e kérdéskört azonos elemzési keretben tárgyalja.

meg a MOL vagy az OTP, üzletnévként a Menza Étterem, míg más esetekben az alapítók neve válik a vállalkozás megkülönböztető jelölésévé, mint például a Törley Pincészet esetében. A gazdasági társaságok azonosítása tehát nem kizárólag a bejegyzett társasági név útján történhet, hanem a piaci forgalomban kialakult és általánosan használt megjelölések révén is, amelyek szintén jogi védelemre tarthatnak igényt. Ezek a megjelölések a *kereskedelmi név* kategóriájába esnek, amelyet *Tattay Levente* az alábbi módon definiált: „a kereskedelmi nevek olyan megjelölések, amelyet a jogképes szervezetek abból a célból használnak, hogy tevékenységüket más hasonló területen vállalkozóktól megkülönböztessék”.³ A kereskedelmi név tehát egy gyűjtőkategóriát jelent, amelybe a fentebb idézett üzletnevek, vállalatnevek, az üzlethelyiségek különböző feliratai, a mozaiknevek, az étteremnevek, a cégnevek és a domainnevek is besorolhatóak.⁴

Az e fogalmi körbe tartozó elemek közül jelen tanulmány a cégnév jogi oltalmának vizsgálatára összpontosít, figyelemmel arra, hogy ehhez a kategóriához kapcsolódóan az esetjogban számos, általánosabb jelentőségű jogértelmezési kérdés merül fel. A vizsgálatot kiegészítő jelleggel néhány olyan jogeset bemutatása is árnyalja, amelyek a domainnevekkel összefüggésben vetődtek fel.

Általános jelleggel rögzíthető, hogy a hatályos szabályozás alapján a cégek neve legalább két részből áll, amelyek a cégforma megnevezése, illetve a vezérszó.⁵ Az így létrejövő cégnév többféle funkciót tölt be. Egyrészt – ahogyan arra a fentiekben már utaltunk – a létesítő okirat kötelező tartalmi elemeként identifikációs szereppel bír, lehetővé teszi a társaság más jogalanyoktól való egyértelmű megkülönböztetését. Másrészt, a forgalomban való részvétel során a gazdasági társaság külső megjelenítésének és üzleti beazonosíthatóságának egyik alapvető eszközeként is funkcionál.⁶ A frappáns és figyelemfelhívó cégnévnek jelentős üzleti értéke lehet. A hazai gyakorlatban jellemzőek a mozaikszavas, tevékenységi kört leíró, családnevet tartalmazó cégnevek, ugyanakkor néhány kreatív, figyelemfelhívó példa is említhető. E körből kiemelhető például a miskolci székhellyel rendelkező *Szevasz Gyula Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság*, amelynek főtevékenységét illatszerek és egyéb kozmetikumok kiskereskedelme jelenti.⁷ Szintén frappáns a *HALCATRAZ Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság* elnevezés, amely különböző sportszerek, horgászathoz kapcsolódó eszközök kiskereskedelmével foglalkozik.⁸ De említhető a már megszűnt, korábban cukrászati tevékenységet végző *Fagyitália Közkereseti Társaság*,⁹ illetve „beszédes” a jelenleg felszámolási eljárás hatálya alatt álló *Sokasara Mérleg Korlátolt*

3 Tattay, 2011, 18.

4 Tattay, 2011, 18.

5 2006. évi V. törvény a cégnyelvénységről, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról (röviden: Cégtörvény) 3. § (1) bekezdés.

6 Lásd hozzá: Kegyesné Szekeres, 2012, 14.

7 Szevasz Gyula Kft. Tárolt Cégekivonata. <https://www.e-cegjegyzek.hu/?cegadatlap/0509006958/TaroltCegkivonat> (letöltés ideje: 2026. 05. 10.).

8 HALCATRAZ Kft. Tárolt Cégekivonata. <https://www.e-cegjegyzek.hu/?cegadatlap/1509068971/TaroltCegkivonat> (letöltés ideje: 2026. 05. 10.).

9 Fagyitália Kft. Tárolt Cégekivonata. <https://www.e-cegjegyzek.hu/?cegadatlap/0103020672/TaroltCegkivonat> (letöltés ideje: 2026. 05. 10.).

Felelősségű Társaság elnevezése, amely egy cégcsoport tagjaként jelentős adótartozást halmozott fel.¹⁰

Csupán néhány történeti aspektust felvillantva, megjegyzést érdemel, hogy az 1875. évi Kereskedelmi Törvényben¹¹ (röviden: Kt.) is rögzítésre került, hogy a „*czég*” lényegében azt a nevet jelenti, amely alatt a kereskedő az üzleti tevékenységét folytatja, és amelyet aláírásul használ.¹² Bizonyos társas vállalkozási formák vonatkozásában a Kt. követelménnyé tette azt is, hogy azok elnevezésének a társasági viszony fennállására vonatkozó toldatot is tartalmazniuk kell.¹³

A kérdéskörrel Nagy Ferencz is foglalkozott 1904-ben megjelent művében. Kifejtette, hogy a „*czég*” neve nem azonosítható pusztán a kereskedő nevével, az lényegében a „*kereskedőnek az üzletre vonatkozó*” elnevezését jelenti.¹⁴ A vezérszó vonatkozásában is széles körű választási lehetőségeket vázolt fel. Eszerint a kereskedelmi név alapjául szolgáló vezérszó lehetett mitológiai eredetű megnevezés, de valamely földrajzi egység – például folyó vagy település – neve, illetve valamely jelentős eszme megjelölése is.¹⁵ A hatályos szabályozás ennél nyilvánvalóan konkrétabb és szigorúbb előírásokat támaszt, a cégnév funkciójának jelentősége azonban kirajzolódik e két jogtörténeti előzményből is.

2. A cégnevekre vonatkozó jogi szabályozás áttekintése

Jelen elemzés a cégnevek „*széles látószögű*” vizsgálatát tűzte ki célul, tekintettel arra a körülményre, hogy a cégnevekkel kapcsolatos jogi szabályozás jelenleg meglehetősen széttagoltnak tekinthető, így a jogszerű névhasználattal kapcsolatos kérdések több jogterületet érintően is felmerülhetnek.

A vizsgált szabályanyag egyik fundamentumát a Polgári Törvénykönyvbe (röviden: Ptk.)¹⁶ foglalt normák jelentik, amelyek a névviseléshez való jogot nevesített személyiségi jogként rendezik.¹⁷ E körben a jogalkotó csak a természetes személyek névviselésének néhány aspektusát cizellálja, amikor a felvett név, illetve a megkülönböztető toldás és elhagyás szabályairól rendelkezik.¹⁸

Ebből ugyanakkor nem következik az, hogy a névviseléshez való jog kizárólag természetes személyeket megillető személyiségi jogként lenne értelmezhető. A Ptk. szabályozási logikája alapján a személyiségi jogi védelem jogi személyek esetében is érvényesülhet, amennyiben az adott jog természeténél fogva nem kizárólag az ember

10 Sokasara Mérleg Kft. Tárolt Cégekivonata. <https://www.e-cegjegyzek.hu/?cegadatlap/1109007604/TaroltCegkivonat> (letöltés ideje: 2026. 05. 10.).

11 1875. évi XXXVII. törvény a kereskedelmi törvény (Kt.).

12 Kt. 10. §.

13 Kt. 13. §.

14 Nagy, 1904.

15 Nagy, 1904.

16 A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (röviden: Ptk.).

17 Ptk. 2:43. § f) pont.

18 Lásd hozzá: Ptk. 2:49. §.

személyiségéhez kötődik. A jogi személyek vonatkozásában ezért a személyiségi jogi védelem sajátos formában jelenik meg. Olyan részjogosultságok oltalmát jelenti, amelyek a jogi személy jogalanyiségéhez, forgalomban való megjelenéséhez és más jogalanyoktól való elhatárolásához kapcsolódnak. E vonatkozásban a névviseléshez való jog kiemelt jelentőséggel bír.

A jogi személyek nevére vonatkozó speciális rendelkezéseket a Ptk. 3:6. §-a rendezi. Egyrészt előírja, hogy a jogi személy elnevezésének olyan mértékben kell eltérnie a már korábban nyilvántartásba vett más jogi személyek nevéétől, hogy azokkal ne legyen összetéveszthető (ez a névkizárolagosság elve). Amennyiben több jogi személy azonos vagy egymással összetéveszthető név alatt kéri nyilvántartásba vételét, a név viselésének joga azt a kérelmezőt illeti meg, aki kérelmét elsőként terjesztette elő.

Másrészt a jogi személy neve nem kelthet a valósággal ellentétes látszatot, vagyis nem lehet megtévesztő sem a jogi személy jellegére, sem annak működésére nézve (ez a névvalódiság elve). A jogi személy típusára vagy formájára utaló megjelölést a névben kötelező feltüntetni.

A rendelkezés nyelvi követelményeket is meghatároz, amelyek szerint a jogi személy típusát, valamint, amennyiben a név a jogi személy tevékenységére is utal, a tevékenységet magyar nyelven, a magyar helyesírás szabályainak megfelelően kell megjelölni.¹⁹

A gazdasági társaságok elnevezésére vonatkozóan a Ptk. csak egy speciális rendelkezést tartalmaz, a formakényszerre vonatkozó rendelkezések körében rögzíti, hogy a gazdasági társaságok nevében a gazdasági társaság formájára vonatkozó elnevezést vagy annak e törvényben meghatározott rövidítését kell feltüntetni.²⁰

A Ptk. szabályain túllépve, azokat mintegy kibontva, a következő lépcsőfokot a 2006. évi V. törvény (röviden: Cégtörvény)²¹ vonatkozó normáinak a vizsgálata jelenti, amely részletes rendelkezéseket tartalmaz a cégek elnevezésére vonatkozóan. A vezérszó a cégnév első eleme, amely lehet idegen nyelvű kifejezés, rövidítés vagy mozaikszó is, feltéve, hogy latin betűkkel kerül feltüntetésre (ez a névszabatosság elvének a kifejeződése). A cégnév többi része főszabály szerint magyar szavakból állhat, a magyar helyesírás szabályainak megfelelően.²²

A Ptk.-val összhangban a Cégtörvény is szabályozza a névkizárolagosság és a névvalódiság követelményét, emellett pedig további speciális korlátokat is meghatároz.

Kizárja például a XX. századi önkényuralmi politikai rendszerekhez kapcsolódó személynevek, kifejezések és szervezetnevek használatát.²³ Meghatározott esetekben pedig külön engedélyhez vagy hozzájáruláshoz köti egyes elnevezések szerepeltetését, így például történelmi személyiségek nevét csak a Bölcsészettudományi Kutatóközpont engedélyével, más személyek jogi érdekét érintő elnevezést pedig a jogosult hozzájárulásával

19 Lásd hozzá: Ptk. 3:6. §.

20 Ptk. 3:89. § (2).

21 2006. évi V. törvény a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról (röviden: Cégtörvény).

22 Cégtörvény 3. § (1)–(4).

23 Cégtörvény 3. § (6).

lehet használni. Az „állami” és „nemzeti” kifejezések²⁴ alkalmazása szintén csak törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén megengedett.²⁵

A Cégtörvény emellett rendelkezik a cég jogutód nélküli megszűnésére utaló tolatok használatáról is, így például a „csődeljárás alatt”, „felszámolás alatt”, „végelszámolás alatt” vagy „kényszersztörlés alatt” megjelölések kötelező alkalmazásáról. A névviselés elsőbbsége főszabály szerint azt a céget illeti meg, amelyik a cégbejegyzési kérelmet elsőként nyújtotta be, illetve amelyik a választott elnevezésre névfoglalással élt. A névfoglalási eljárás keretében a cégbíróság a kérelem elfogadása esetén, végzésével hatvan napra lefoglalja a választott cégnevet a kérelmező részére. Ezáltal biztosítja, hogy a bejegyzési kérelem benyújtásáig e név alatt más jogalany a cégnyilvántartásba ne kerülhessen bejegyzésre.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a Ptk. és a Cégtörvény rendelkezései alapvetően a cégnév anyagi jogi és formai követelményeit határozzák meg, a névkizárólagosság, a névvalódiság és a névszabatosság elveinek mentén. A cégnév azonban a versenytársaktól való elhatárolásának is meghatározó jelentőségű eszköze.

Erre (és a vizsgált tárgykörhöz kapcsolódó esetjogra) tekintettel említést érdemel az 1996. évi LVII. törvény (röviden: Tpv.)²⁶ vonatkozó szabályozása is.²⁷ A jogszabály tiltja, hogy valamely vállalkozás a versenytárs hozzájárulása nélkül olyan nevet, árujelzőt, elnevezést vagy egyéb megjelölést használjon, amelyről a versenytársat, illetve annak termékét vagy szolgáltatását a piaci szereplők fel szokták ismerni.²⁸ Ez a rendelkezés tehát nem csupán a termékek külső megjelenésének, esetleg csomagolásának utánzását szankcionálja, hanem a névvel, elnevezéssel és egyéb azonosító elemekkel való visszaélészerű piaci magatartást is. Ebből következően jogsértő lehet az olyan névhasználat, amely a versenytárs ismertségére, piaci beágyazottságára vagy jó hírnevére épít, illetve amely alkalmas arra, hogy a fogyasztók vagy más piaci szereplők a vállalkozást a versenytárssal összetévezzék.

A Tpv. az összehasonlító reklám körében is kiemelt jelentőséget tulajdonít a versenytárs nevének és egyéb megjelöléseinek. Tilos az olyan összehasonlító reklám, amely a versenytárs nevének, árujelzőjének vagy más megjelölésének jó hírnevéből

24 E vonatkozásban megjegyzést érdemel a Kúria Gfv. VII. 30.063/2012. számú ítélete. Az ügy lényege az volt, hogy a korábban állami vállalatból átalakult részvénytársaság továbbra is használhatta-e cégnevében a „nemzeti” kifejezést azt követően, hogy az állami kötődése megszűnt. A Kúria hangsúlyozta, hogy a „nemzeti” és „állami” jelzők cégnévben való szerepeltetése a cégvalódiság elvével függ össze, mivel ezek a kifejezések a gazdasági forgalomban állami háttérre, illetve közbizalmi jellegre utalhatnak. A döntés szerint a már korábban bejegyzett cégek esetében is alkalmazni kell a Cégtörvény korlátozó szabályait, ha az állami többségi befolyás vagy a tartós állami tulajdoni körbe tartozás a törvény hatálybalépését követően szűnik meg. Mivel a társaság részvényei a Cégtörvény hatálybalépése után kerültek ki a tartós állami tulajdoni körből, a „nemzeti” kifejezés további használata nem volt jogszerű. A határozat jelentősége abban áll, hogy a cégnév nem kelthet megtévesztő látszatot a társaság állami vagy nemzeti jellegére vonatkozóan.

25 Cégtörvény 4. § (4)–(7).

26 1996. évi LVII. törvény a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról (röviden: Tpv.).

27 Lásd hozzá bővebben: DARÁZS, 2007, 19–23.

28 Tpv. 6. §.

tisztességtelen előnyszerzésre vezethet, illetve annak jó hírnevét sértheti. Ugyancsak jogsértő lehet az a közlés, amely azt eredményezheti, hogy a piaci szereplők a vállalkozást a versenytársával, illetve annak nevét, áruját, árujelzőjét vagy egyéb megjelölését a versenytársával összetéveszthetik.²⁹

E rendelkezések alapján, a versenyjogi szempontból tilalmazott magatartások megítélése körében annak van meghatározó jelentősége, hogy a névhasználat megvalósítja-e a versenytárs azonosítására szolgáló megjelölés jogosulatlan igénybevételét, alkalmas-e a versenytárs jó hírnevének sérelmére, illetve előidézheti-e az összetéveszthetőség veszélyét. Ebben a megközelítésben a cégnév oltalma a tisztességes piaci verseny követelményrendszeréhez kapcsolódik.

A cégnév jogi oltalmának vizsgálata során indokolt kitérni a védjegyjogi szabályozásra is, tekintettel arra, hogy a gazdasági társaság neve, illetve annak valamely eleme meghatározott feltételek fennállása esetén védjegyoltalom tárgyát is képezheti. Ezáltal a cégnév árujelzőként is funkcionálhat. Ennek megfelelően a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (röviden: Védjegy törvény) védjegyoltalomban részesíthető megjelölésként határozza meg azokat a megjelöléseket, amelyek alkalmasak valamely áru vagy szolgáltatás mások áruitól, illetve szolgáltatásaitól való megkülönböztetésére. A védjegyoltalom tárgya lehet szó vagy szóösszetétel, ideértve a személyneveket és a jelmondatokat, de a törvény az oltalmazható megjelölések körében nevesíti többek között a betűt, számot, ábrát, képet, sík- vagy térbeli alakzatot, színt, hangot, mozgást megjelenítő megjelölést, pozíciómegjelölést, multimédia-megjelölést, mintázatot, valamint ezek összetételét is. Ebből következően a gazdasági társaság neve, vezérszava vagy más, a forgalomban megkülönböztető erővel rendelkező néveleme is védjegyoltalomban részesülhet, ha megfelel a lajstromozhatóság törvényi feltételeinek.³⁰

A védjegyoltalom sajátossága, hogy a jogosult számára meghatározott áruk és szolgáltatások tekintetében kizárólagos használati jogot biztosít, amelynek egyik rendeltetése az áru- és szolgáltatás eredet azonosíthatóságának, valamint a fogyasztói tájékozódás biztonságának garantálása. A védjegyjogi oltalom időtartama tíz év, amely további tízéves időtartamokra megújítható, ezáltal a megjelölés tartós piaci értéként és a vállalkozás jó hírnevének a hordozójaként is funkcionálhat.³¹

A hazai szabályozás e tekintetben illeszkedik az európai uniós védjegyjogi rendszerhez. Az európai uniós védjegyről szóló 2017/1001/EU rendelet³² 4. cikke szintén abból indul ki, hogy uniós védjegy lehet minden olyan megjelölés, amely alkalmas valamely vállalkozás áruinak vagy szolgáltatásainak más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól való megkülönböztetésére, és amely az uniós védjegylajstromban olyan módon ábrázolható, hogy az oltalom tárgya egyértelműen és pontosan meghatározható legyen. A rendelet külön is utal a szavakra, ideértve a személyneveket is, ami tovább

29 Tpv. 6/A.§

30 Védjegy törvény 1. § (2) bekezdés.

31 Védjegy törvény 11. § (1)–(2) bekezdés.

32 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1001. rendelete (2017. június 14.) az európai uniós védjegyről.

erősíti azt a következtetést, hogy a gazdasági társaság neve vagy annak meghatározó eleme adott esetben az uniós védjegy jog alapján is oltalomban részesülhet.³³

A jogszabályi háttér áttekintése alapján kirajzolódik, hogy a cégnév jogi megítélése több, egymással érintkező szabályozási terület együttes értelmezését igényli. A Ptk. és a Cégtörvény elsősorban a névhasználat anyagi jogi és nyilvántartási feltételeit rögzíti, míg a versenyjogi és védjegyjogi szabályok a cégnév gazdasági forgalomban betöltött funkciójára helyezik a hangsúlyt. A bírói gyakorlat ezért kiemelt szerepet játszik annak meghatározásában, hogy a névkizárólagosság, a névvalódiság, az összetéveszthetőség és a tisztességes piaci magatartás követelményei miként érvényesülnek konkrét jogvitákban. A következőkben ennek megfelelően a cégnévvel kapcsolatos esetjog főbb irányai kerülnek bemutatásra.

3. Szemelvények a cégnévvel kapcsolatos joggyakorlatból

A magyar joggyakorlatban több alkalommal is felmerültek olyan esetek, amikor a bíróságnak abban a vonatkozásban kellett döntenie, *hogy egy családnév vezérszóként történő használata jogszerűnek tekinthető-e*. E vonatkozásban „történeti előzményként” megjegyzést érdemel az *Iparegészségügy* elnevezésű folyóirat egyik 1904-es számában közlő ún. „*Singer-jog eset*”.³⁴

Az ügy jelentősége abban áll, hogy az már a XX. század eleji joggyakorlatban fellelhető a gazdasági társaságok névhasználatával kapcsolatos kérdéskört. Az eljárásban a Singer Co. varrógép-részvénytársaság a Singer és Társa cég székesfehérvári fiókjának névhasználatát kifogásolta, különösen a „*Singer*”, a „*Singer varrógépek raktára*”, valamint a „*gyári raktár*” kifejezések alkalmazását.

Az eljáró hatóság álláspontja szerint a Singer név használata önmagában nem volt tilalmazható, mivel az „*alperesi*” gazdasági társaság tagjainak családi neve ténylegesen Singer volt, és a gazdasági társaság e név alatt szerepelt a cégjegyzékben. Annak eldöntése pedig, hogy a két cégnév egymástól kellően megkülönböztethető-e, nem az iparhatóság, hanem a törvényszék hatáskörébe tartozott.

Jogsértőnek minősült ugyanakkor a „*gyári*” jelző használata, mivel az üzletnek saját gyára nem volt. A „*gyári raktár*” megjelölés ezért valótlan üzleti látszatot kelthetett, különösen a Singer névvel együtt alkalmazva. Az ügy tehát arra mutat rá, hogy a korabeli joggyakorlat szerint (egyébként igazodva a Kt. szabályaihoz) a saját néven alapuló céghasználatot nem tekintette jogellenesnek, de fellépett az olyan kiegészítő megjelölésekkel szemben, amelyek a fogyasztók és üzlettársak megtévesztésére alkalmasak lehettek.

Az 1959. évi Polgári Törvénykönyv (röviden: régi Ptk.)³⁵ gyakorlatához kötődik a Pick családnévvel és cégnévvel kapcsolatos jogeset.³⁶ A jogvita középpontjában az állt, hogy

³³ Lásd hozzá például a 2017/1001/EU rendelet (21) preambulum bekezdését.

³⁴ Iparegészségügy, 1904/7, 17–18.

³⁵ A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény.

³⁶ BH 1997.10.476. sz. ítélet.

a családi név, amelyet a felperesek jogelődje korábban a szalámigyár megjelölésére, kereskedelmi névként és védjegyként is használt, az államosítást követően jogszerűen szerepelhetett-e az alperesi társaság nevében. A felperesek a régi Ptk. rendelkezéseire hivatkozva a személyhez fűződő jogaik sérelmét állították, és az alperes eltiltását kérték a Pick név használatától.

A Legfelsőbb Bíróság a keresetet elutasító jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Indokolása szerint a felperesek jogelődje a családi nevet maga emelte be a gazdasági forgalomba, ugyanis azt a gazdasági társaság megjelölésére használta, továbbá védjegyként is lajstromoztatta. Ezzel a Pick név a „*polgári*” névtől elkülönült, a vállalathoz kapcsolódó kereskedelmi névként, illetve ipari tulajdoni jogosultsággént önálló jogi entitást is azonosít.

A bíróság hivatkozott az 1948. évi XXV. törvény 6. § (1) bekezdésére is, amely szerint az államosítással a vállalathoz tartozó vagyontárgyak mellett a vállalattal kapcsolatos jogok, így az ipari tulajdon körébe tartozó jogosultságok is az államra szálltak. Mivel az idézett szabályozás szerint a kereskedelmi név az ipari tulajdon védelmének körébe tartozott, az államosítás az alperes jogelődje javára nemcsak a gyár tulajdonjogát, hanem a Pick név kereskedelmi névként és védjegyként való használatának jogát is lehetővé tette.

Mindezen elvek mentén a Legfelsőbb Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alperes, mint az államosított vállalat jogutódja, jogosult volt a Pick név használatára. A névhasználat ebben az összefüggésben nem a felperesek családi nevének jogosulatlan igénybevételét, hanem egy, a gazdasági forgalomban önállósult kereskedelmi név és védjegy jogutódként történő használatát valósította meg.

A hatályos joganyaghoz kapcsolódva is felmerült olyan esetjogi döntés, amikor a bíróság a családnév cégnévként történő használatának jogszerűségének tárgyában döntött. A Kúria Pfv.20074/2021/4. számú ítéletének tényállása szerint a felperes annak a néhai személynek az unokája, aki közismerten pezsgőgyártással foglalkozott. A felperes házasságkötésekor felvette férje vezetéknévét, ugyanakkor a per tárgyát képező családi név születési neve volt. A felperes 2018. június 15. óta jogosultja volt a vitatott szóból álló védjegynek, amelynek árujegyzéke többek között sörökre és más alkohol-tartalmú italokra is kiterjedt.

Az alperes 2018. március 21-től olyan cégnév alatt működött, amely vezérszóként tartalmazta a vitatott családi nevet. A perben kifejtett álláspontja szerint a név felvétele nem a felperes személyére való utalást, hanem a néhai, pezsgőgyártással foglalkozó személy szellemi hagyatékának gondozását szolgálta.

A felperes keresetében a Ptk. 2:43. § f) pontjára, 2:49. §-ára, valamint 2:51. § (1) bekezdés b) és d) pontjára, továbbá a Cégtörvény 4. § (5) bekezdésére hivatkozással kérte az alperes eltiltását a vitatott cégnév használatától.³⁷ Érvelése szerint a családi név

37 „2:43. § A személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen, f) a névviseléshez való jog megsértése. 2:49. § [Névviseléshez való jog] (1) Irodalmi, művészeti, tudományos vagy közéleti szerepléssel járó tevékenységet felvett névvel is lehet folytatni, ha ez nem jár mások lényeges jogi érdekének sérelmével. (2) Ha az irodalmi, művészeti, tudományos vagy közéleti szerepléssel járó tevékenységet folytató személy neve összetéveszthető a már korábban is hasonló tevékenységet folytató személy nevével, az érintett személy kérelmére a név – e tevékenység gyakorlása során – megkülönböztető toldással vagy

születési neveként őt azonosította, ezért annak az ő engedélye nélküli cégnévként való használata a névviseléshez való jogának sérelmét valósította meg. Az alperes ezzel szemben arra hivatkozott, hogy a nevet nem a felperesre utalva, hanem a néhai, szakmai körökben közismert pezsgőgyáros emlékére és munkássága iránti tiszteletből vette fel.

Az első- és másodfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. A bíróságok abból indultak ki, hogy a magyar személyiségi jog nem ismeri az „ősi családi név” önálló jogintézményét, és a családi név ritkasága önmagában nem teszi a nevet kizárólag egyetlen személy azonosítására alkalmassá. A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, és a Ptk. 2:42. § (2) bekezdéséből, valamint a Ptk. 2:43. § f) pontjából kiindulva hangsúlyozta, hogy a névviseléshez való jog sérelme nem alapítható pusztán a családi név azonosságára, ritkaságára vagy történeti kötődésére tekintettel. A jogsértés megállapításához annak bizonyítása szükséges, hogy a cégnév vagy domainnév objektíve alkalmas a felperessel való azonosításra, illetve a vele való kapcsolat látszatának keltésére.

Az ítélet indokolásában a Kúria azt is rögzítette, hogy az olyan elnevezés, amelyhez másnak jogi érdeke fűződik, csak a jogosult hozzájárulásával szerepeltethető a cégnévben. A „jogi érdek” fogalma azonban nem szűkíthető le kizárólag vagyoni érdekre, hanem adott esetben személyiségi jogi védelmi igényt is magában foglalhat. Ennek fennállását azonban konkrétan igazolni kell. A családi név egyedisége, a felperes szubjektív sérelemérzete, valamint az alpereshez kapcsolódó sajtóhírek önmagukban nem bizonyították, hogy az alperesi névhasználat a felperes személyéhez kapcsolódna. Erre tekintettel sem a Ptk. szerinti névjogi sérelem, sem a Cégtörvény 4. § (5) bekezdésének megsértése nem volt megállapítható.

A bemutatott esetek alapján megállapítható, hogy a családi név vezérszóként történő használatának jogszerűsége nem ítéltető meg pusztán a névazonosság ténye alapján. Ezeknek a jogvitáknak az egyik sajátosságát jelenti, hogy azokban rendszerint a természetes személy névviseléshez fűződő joga kerül szembe a gazdasági társaság cégnévhasználatához, azon belül is a vezérszó megválasztásához kapcsolódó érdekével. A természetes személy neve az identitás, az önazonosság és a személy másoktól való megkülönböztetésének eszköze, míg a cégnévben szereplő vezérszó elsődlegesen a gazdasági társaság forgalmi azonosítását és a piacon történő megkülönböztetését szolgálja.

Ahogy a fentiekben említésre került, a cégnévre vonatkozó legfontosabb követelmények alapvetően három elv: a névvalódiság, a névkizárólagosság és a névszabatosság mentén ragadhatóak meg. Ezen elvek közül, az általunk megvizsgált esetjogi döntések tükrében megállapítható, hogy a névkizárólagosság követelményének kérdésköre merül

elhagyással használható. 2:51. § [Felróhatóságtól független szankciók] (1) Akit személyiségi jogában megsértenek, a jogsértés ténye alapján – az elévülési időn belül – az eset körülményeihez képest követelheti a) a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását; b) a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől; c) azt, hogy a jogsértő adjon megfelelő elégtételt, és ennek biztosítson saját költségén megfelelő nyilvánosságot; d) a sérelmes helyzet megszüntetését, a jogsértést megelőző állapot helyreállítását és a jogsértéssel előállított dolog megsemmisítését vagy jogsértő mivoltától való megfosztását. Cégtörvény 4. § (5) bekezdés: (5) A történelem kiemelkedő személyiségének nevét a Bölcsészettudományi Kutatóközpont engedélyével, olyan elnevezést pedig, amelyhez másnak jogi érdeke fűződik, csak a jogosult hozzájárulásával lehet a cégnévben szerepeltetni.

fel leginkább a gyakorlatban. Az egymáshoz meglehetősen hasonlító, közel azonos cégnevek jogi megítélése több alkalommal is felmerült az esetjogban.

E körből a Kúria Pfv.IV.20.558/2024/5. számú határozata emelhető ki, amely a cégnév névkizárolagossági követelményének értelmezése szempontjából jelentős, és szintén családi név cégnévben való használatával függött össze. Az ügyben a felperesek és az alperesek egyaránt vasúti járműgyártáshoz, illetve ahhoz kapcsolódó gazdasági tevékenységhez kötődtek, cégnevükben pedig azonos családnévi eredetű névelem jelent meg. A felperesek arra hivatkoztak, hogy az alperesek cégnevében szereplő azonos névelem a névkizárolagosság követelményét sérti. Keresetükben kérték a jogsértés megállapítását és az alperesek cégnevük megváltoztatására kötelezését.

Az első- és másodfokú bíróságok a keresetet részben alaposnak találták. A másodfokú bírósági indokolásokban kifejtettek szerint, az azonos működési terület és a cégnevekben szereplő közös névelem miatt az alperesek cégneve alkalmas volt arra, hogy a fogyasztókban és a piac szereplőiben azt a látszatot keltse, hogy az alperesek a felperesi cégcsoporthoz kapcsolódnak. A másodfokú bíróság ezért a névkizárolagosság követelményét úgy értelmezte, hogy az adott gazdasági szektorban kiemelt jelentőségű, történetileg beazonosítható névelem önmagában is meghatározó az összetévesztetőség megítélésénél.

A Kúria ezzel szemben szűkebben és dogmatikai szempontból pontosabban értelmezte a névkizárolagosság követelményét. Kiindulópontként rögzítette, hogy a Ptk. vonatkozó rendelkezése³⁸ alapján a jogi személy nevének olyan mértékben kell különböznie a korábban nyilvántartásba vett más jogi személy nevétől, hogy azzal ne legyen összetéveszthető. Az összetévesztetőség megítélésekor azonban nem elegendő a cégnév egyetlen elemének elszigetelt vizsgálata, a cégnevet egészében, az átlagos figyelem mércéje alapján kell értékelni. Ezt a megközelítést erősíti a Ctv. 3. § (4) bekezdése is, amely a hasonló működési körben és azonos területen tevékenykedő, nyilvántartásba vett szervezetek nevei közötti megkülönböztetethetőséget követeli meg.

A Kúria hangsúlyozta, hogy a vezérszó funkciója a cég azonosításának és más cégektől való megkülönböztetésének elősegítése, a vezérszó azonban egy vagy több szóból is állhat. Önmagában az, hogy két cégnév vezérszavának egyik eleme azonos, még nem eredményezi szükségképpen a névkizárolagosság sérelmét. Ha az azonos névelemhez olyan előtag, toldat vagy további szóelem kapcsolódik, amely új, átlagos figyelem mellett is megkülönböztetésre alkalmas szóösszetételt hoz létre, a cégnév nem tekinthető jogsabálysértőnek.

A konkrét ügyben a Kúria arra jutott, hogy az alperesek cégneve nem pusztán az azonos családnévi eredetű névelemből állt, hanem további, megkülönböztetésre alkalmas elemeket is tartalmazott. Ezért a közös névelem önmagában nem volt alkalmas annak megállapítására, hogy az alperesek cégneve a felperesek cégnevével összetéveszthető lenne. A Kúria ítéletének indokolása szerint a családnévi eredetű névelem azonossága nem teremtett közvetlen kapcsolatot a felperesi cégcsoporttal, és nem alapozta meg azt a következtetést sem, hogy az alperesek a felperesek névviseléshez fűződő jogát megsértették volna.

38 Ptk. 3:6. § (1) bekezdés.

A határozatban foglalt szerint, a névkizárolagosság sérelme nem vezethető le automatikusan egy közös vezérszóelem vagy családnévi eredetű névelem azonosságából. Az összetéveszthetőséget a teljes cégnév, a tevékenységi kör azonossága vagy hasonlósága, valamint az átlagos figyelemmel eljáró piaci szereplő szempontjából kell vizsgálni. Amennyiben a cégnév egésze a további névelemek folytán alkalmas a megkülönböztetésre, a névkizárolagosság követelménye nem sérül, és erre tekintettel a névviselési jog sérelme sem állapítható meg.

A „széles látószögű” értelmezés céljából megjegyzést érdemel, hogy a névkizárolagosság értelmezése az elmúlt időszakban nem csupán a cégnevek vezérszavaihoz kapcsolódva merült fel a magyar joggyakorlatban, hanem a domainnevekkel összefüggésben is. Az IJOTEN internetes jogtudományi enciklopédia meghatározása szerint *„a domain-név, más néven tartománynév olyan egyedi név az interneten, amely az adott számítógép (és a rajta lévő informatikai szolgáltatás, például egy weboldal) hálózaton keresztüli azonosítását teszi lehetővé, megkülönböztetve ezáltal az egyes számítógépeket (szolgáltatásokat) egymástól”*.³⁹ A domainnév feletti jogosultság nem önálló jogosultsággént jelenik meg, hanem a használó és a nyilvántartó között létrejövő szerződéses jogviszonyból ered. Ennek alapján e név használati joga forgalomképes, vagyoni értékkel rendelkező szerződéses jognak tekinthető. A domainnév technikai értelemben az internetes azonosítást szolgálja, gyakorlati jelentősége azonban ennél jóval szélesebb, hiszen számos jogterülettel érintkezik, így különösen a cégnévvel, a védjegyjoggal és a tisztességtelen piaci magatartás tilalmával összefüggésben is értelmezést igényel.⁴⁰

Erre tekintettel a hazai esetjogban a domainnevekkel kapcsolatban felmerült jogesetek⁴¹ nem csupán a névkizárolagosság oltalmával összefüggésben születtek, hanem azokban a Védjegy törvény és a Tptv. vonatkozó rendelkezései is vizsgálatra kerültek.

Jól példázza ezt a Kúria Gfv. VII. 30.412/2014. számú eseti döntése, amely a domainnév versenyjogi jelentőségére mutatott rá. Az ügy tényállása szerint a felperes 1998 óta működtette *Hotel Silver* elnevezésű négycsillagos superior szállodáját, míg az alperes 2006-tól *Silver Resort Hotel Wellness és Konferencia Szálloda* néven, valamint a *silverresort.hu* domainnév alatt folytatott ugyancsak négycsillagos superior kategóriájú szállodai tevékenységet. A felperes álláspontja szerint a „Silver” megjelölés átvétele alkalmas volt annak a látszatnak a keltésére, hogy a két szálloda között szervezeti, gazdasági vagy minőségi kapcsolat áll fenn.

Az eljáró bíróságok a feleket versenytársakként értékelték annak ellenére, hogy a két szálloda földrajzilag egymástól jelentős távolságra helyezkedett el. Az indokolásban foglaltak szerint a versenytársi minőséget nem kizárólag a földrajzi közelség határozza meg, hanem az is, hogy a vállalkozások azonos piacon, hasonló minőségi kategóriában és részben azonos szolgáltatási körben jelennek meg. A négycsillagos superior

39 IJOTEN – Internetes Jogtudományi Enciklopédia. A doménnév jogi védelme. <https://ijoten.hu/szocikk/a-domennev-jogi-vedelme> (letöltés ideje: 2026. 04. 10.).

40 IJOTEN – Internetes Jogtudományi Enciklopédia. A doménnév jogi védelme. <https://ijoten.hu/szocikk/a-domennev-jogi-vedelme> (letöltés ideje: 2026. 04. 10.).

41 Lásd hozzá példaként az alábbi ügyeket is: Kúria Pfv.21567/2017/5. sz., ÍH 2011.154. sz. ügy.

minősítés, valamint a wellness-, konferencia- és szállodai szolgáltatások részbeni azonossága ezért elegendő volt a versenyhelyzet megállapításához.

A Kúria ítéletének indokolása szerint az alperes által használt szállodanév és domainnév meghatározó eleme a „Silver” kifejezés volt, amely a felperes szállodájával összefüggésben már korábban ismertté vált. A „Resort” kiegészítés nem volt alkalmas arra, hogy az átlagos fogyasztóban kizárja az összetévesztés lehetőségét, illetve azt a benyomást, hogy a két szálloda azonos szállodalánchoz tartozik, vagy egymással gazdasági kapcsolatban áll.

Az ítéletben megállapításra került, hogy a domainnév alkalmas lehet a fogyasztói asszociációk befolyásolására és a versenytárs piaci azonosítójához való jogellenes kapcsolódásra. Erre tekintettel a Kúria megállapította, hogy az alperes a „Silver” kifejezés szállodanévben és domainnévben történő használatával a Tpv. 6. §-a szerinti jellegbitorlást valósított meg.

Szintén említést érdemel a Kúria Pfv.IV.20.253/2021/5. számú határozata, amely a domainnév versenyjogi jelentőségét, különösen annak jellegbitorlás körében való értékelhetőségét vizsgálta. Az ügyben mind a felperes, mind az alperes online gépjárműhirdetési szolgáltatást nyújtott, és a jogvita középpontjában az állt, hogy az alperes által használt domainnév, illetve az ahhoz kapcsolódó internetes megjelölés alkalmas volt-e arra, hogy arról a fogyasztók a felperest vagy annak szolgáltatását ismerjék fel.

A felperes szolgáltatása korábban jelent meg a piacon, és domainnevét hosszabb időn keresztül használta online hirdetési tevékenysége során. A Kúria elvi élel rögzítette, hogy a domainnév huzamosabb és rendszeres használata alkalmas lehet arra, hogy a szolgáltatást nyújtó személy vagy maga a szolgáltatás piaci azonosítójává váljon. A domainnév ezért nem pusztán internetes elérési címként értékelhető, hanem adott esetben kereskedelmi névként, illetve versenyjogi szempontból releváns megjelölésként is funkcionálhat.

A jellegbitorlás megállapításához azonban nem elegendő a domainnevek vagy megjelölések hasonlósága, és önmagában az sem, hogy a sérelmet állító fél a piacon korábban jelent meg. A Tpv. 6. §-a alapján azt is bizonyítani kell, hogy a kifogásolt megjelölésről a fogyasztók a versenytársat vagy annak áruját, szolgáltatását szokták felismerni. A felismerhetőségnek tehát a sérelmezett használat megkezdésekor kell fennállnia; a később megszerzett piaci ismertség nem vetíthető vissza a korábbi időpontra.

Jelen ügyben a Kúria megállapította, hogy bár a felek versenytársak voltak, és a felperes a vitatott megjelöléssel korábban jelent meg az online gépjárműhirdetési piacon, a felperes piaci jelenléte az alperesi használat megkezdésekor még nem volt olyan domináns, hogy a fogyasztók a domainnévben is szereplő megjelölésről egyértelműen őt vagy szolgáltatását azonosították volna. A megjelölés emellett leíró jellegű volt, a szolgáltatás tárgyára utalt, ezért önmagában nem rendelkezett olyan egyedi megkülönböztető erővel, amely a jellegbitorlás megállapítását megalapozta volna.

A Kúria azt is hangsúlyozta, hogy a Tpv. 6. §-a szerinti tisztességtelen piaci magatartás nem célzatos cselekmény, nem szükséges annak bizonyítása, hogy az alperes kifejezetten tisztességtelen előny megszerzésére törekedett. A jogsértés megítélése objektív alapon történik. Ez azonban nem változtat azon, hogy a jellegbitorlás egyik

lényegi feltétele a fogyasztói felismerhetőség, vagyis annak igazolása, hogy a vitatott megjelölés a gazdasági forgalomban már a felpereshez vagy annak szolgáltatásához kapcsolódott.

A vizsgált joggyakorlat alapján megállapítható, hogy a cégnévvel és domainnévvel kapcsolatos jogvitákban a bíróságok nem csupán az egyes névelemek pusztá azonosságából indulnak ki. A döntő kérdés minden esetben az, hogy az adott megjelölés a gazdasági forgalomban milyen azonosító erővel rendelkezik, és alkalmas-e megtévesztő látszat, összetéveszthetőség vagy valamely piaci szereplőhöz való jogellenes kapcsolódás előidézésére.

A családnév cégnévben való szerepeltetése, a közös vezérszóelem vagy a hasonló domainnév önmagában még nem alapozza meg a jogsértést. A jogsértést az alapozhatja meg, ha a teljes cégnév összehasonlítása, a korábbi használat, az ismertség, a piaci beágyazottság vagy a fogyasztói felismerhetőség alapján már más vállalkozás, szolgáltatás vagy cégcsoport azonosítására alkalmas. A joggyakorlat ezért a névhasználat megítélésében differenciált, az adott ügy forgalmi és piaci körülményeihez igazodó mérlegelést követ.

4. Következtetések

A cégnév jogi megítélése a gazdasági társaságok azonosíthatóságából indul ki, azonban a bemutatott szabályozási háttér és joggyakorlat alapján egyértelműen megállapítható, hogy annak jelentősége ennél jóval szélesebb körű.

A klasszikus mondás szerint *nomen est omen*, vagyis a név egyfajta előjel, amely minden entitás vonatkozásában megkülönböztető jelentést hordoz. Nincs ez másként a cégnevek vonatkozásában sem. A vizsgált joganyag alapján megállapítható, hogy a cégnévvel szemben támasztott követelmények közül kiemelt jelentősége van a névvalódiság, a névkizárólagosság és a névszabatosság elvének. Ezek az elvek egyrészt a cégnyilvántartás átláthatóságát és a forgalom biztonságát szolgálják, másrészt azt is biztosítják, hogy a cégnév ne keltsen megtévesztő látszatot, és alkalmas legyen a társaság más jogalanyoktól való egyértelmű elhatárolására.

A jelen tanulmányban bemutatott esetjogról az is kirajzolódik, hogy a bíróságok a névhasználattal kapcsolatos jogvitákban nem a névelemek pusztá azonosságát tekintik döntőnek. Sem a családnév cégnévben való szerepeltetése, sem egy közös vezérszóelem, sem egy hasonló domainnév nem eredményez automatikusan jogsértést. A jogi értékelés középpontjában inkább az áll, hogy az adott megjelölés a gazdasági forgalomban milyen azonosító erővel rendelkezik, alkalmas-e összetéveszthetőségre, megtévesztő látszat keltésére, vagy valamely másik piaci szereplőhöz, cégcsoporthoz, szolgáltatáshoz való jogellenes kapcsolódás előidézésére.

A családnév vezérszóként történő használatával kapcsolatos ügyek különösen jól mutatják, hogy a természetes személy névviseléshez fűződő joga és a gazdasági társaság cégnévhasználatához fűződő érdeke között érzékeny határ vonal húzódik. A családi név önmagában nem zárható el a gazdasági forgalomban való használattól,

ugyanakkor a névhasználat jogellenessé válhat, ha az más személyhez, vállalkozáshoz vagy történetileg kialakult kereskedelmi névhez fűződő kapcsolat téves látszatát kelti. A kereskedelmi névvé, védjeggyé vagy piaci azonosítóvá önállósult névelemek esetében ezért mindig azt kell vizsgálni, hogy a név milyen funkcióban és milyen forgalmi kontextusban jelenik meg.

A domainnevekkel kapcsolatos döntések szintén azt erősítik meg, hogy a névhasználat jogi megítélése nem korlátozható a cégnév klasszikus cégjogi felfogására. A domainnév technikai értelemben internetes azonosító, a gazdasági forgalomban azonban kereskedelmi névként, üzleti megjelölésként vagy versenyjogi szempontból releváns piaci azonosítóként is működhet.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a cégnévvel kapcsolatos jogkérdések valóban csak szélesebb spektrumban értelmezhetők. A Ptk. és a Cégtörvény szabályai adják a névhasználat anyagi jogi és a bejegyzéssel, valamint a nyilvántartással kapcsolatos alapját, míg a versenyjogi és védjegyjogi rendelkezések a cégnév üzleti funkcióját helyezik előtérbe. A bírói gyakorlat e szabályok metszéspontjában alakítja ki azokat a mérlegelési szempontokat, amelyek alapján eldönthető, hogy egy adott névhasználat jogszerűnek minősül-e. A cégnév tehát nem pusztán „név”, hanem jogi, gazdasági és reputációs jelentéstartalmat hordozó megjelölés, amely a piaci forgalomban való részvétel egyik meghatározó előfeltétele.

Irodalomjegyzék

- Darázs, L. (2007) '„Jellegbitorlás” a tisztességtelen verseny elleni jogban', *Gazdaság és Jog*, 2007(11), 19–23.
- Dúl, J., Lehoczki, Z. Zs., Papp, T. és Veress, E. (szerk.) (2019) *Társasági jogi lexikon*. Budapest: Dialóg Campus Kiadó.
- Kegyesné Szekeres, E. (2012) A cégnév mint márkanév szerepe az üzleti kommunikációban, *Névtani Értesítő*, 34(1), 101–114.
- Nagy, F. (1904) *A magyar kereskedelmi jog kézikönyve különös tekintettel a bírói gyakorlatra és a külföldi törvényhozásokra 1. Első rész. Kereskedők és kereskedelmi társaságok / Harmadik cím. Kereskedelmi cégek*. Budapest: Atheneum.
- Tattay, L. (2011) 'A kereskedelmi nevek', *Gazdaság és Jog*, 2011(6), 18–21.